Р Е Ш Е Н И Е
№ 3151

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова
ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Красимира Желева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **1050** по описа за **2014** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба от на [фирма], против Решение от 06.01.2014 г., постановено по НАХД № 14651/2013 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 101$^{-ви}$ състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № РД-10-55/25.07.2013 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (С.), с което на касатора на основание чл. 126а, ал. 5, т. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция", в размер на 7000 лева за нарушение на чл. 125в, т. 2 ЗРТ.

Касаторът твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Иска се отмяна на решението и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП, като незаконосъобразно или алтернативно делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебното заседание касаторът редовно призован се представлява от адв. Ц., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрк. С., която от него име оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, 11 – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.
Обжалваното решение е правилно.
На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател. К. съд служебно не открива такива основания, поради което възприема решението като валидно и допустимо.
От фактическа страна е установено, че при извършена служебна проверка във връзка със спазването на чл. 125в ЗРТ е установено, че [фирма] е предприятие вписано в регистъра на КРС по чл. 33, ал. 1, т. 1 ЗРТ, което разпространява български и чуждестранни програми. Пред контролните органи дружеството е представило договор от 17.01.2012 г. с Дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи и на артистите-изпълнители – „П.“, уреждащ сродните права за разпространение на звукозаписи и записи на музикални аудиовизуални произведения в разпространяваните програми със срок от 01.10.2011 г. до 31.12.2013 г. По време на проверка било констатирано, че от [фирма] не са представени сключен договор със Сдружение на автори на музикални произведения, литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели за колективно управления на авторските права – „М.“, които да урежда правата за разпространение на музикалните и свързани с музика литературни произведения, както и сключен договор със Сдружение за колективно управление на авторски и сродни на тях права „Ф.“, които да урежда правата за разпространение на аудиовизуалните произведения, включени в телевизионните програми, които предприятието разпространява за периода 25.08.2012 г. – 24.02.2013 г.
На [фирма] бил съставен АУАН № НД-01-91/23.05.2013г. за нарушение на чл. 125в, т. 2 ЗРТ. Въз основа на издадения АУАН било издадено и обжалваното НП.
Тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на актосъставителя.
Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. Правилно в мотивите е изложено, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното.
Въззивната инстанция обективно е установила фактическата обстановка, свързана с административното нарушение, като е достигнала до правни изводи, които изцяло се споделят от настоящия касационен състав. С разпоредбата на чл. 125в, т. 2 ЗРТ законодателят императивно е въвел изискване към всяко предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, каквото е и [фирма], да предоставя на всеки 6 месеца в С. актуализирани списъци свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.

Неизпълнението на това задължение е скрепено с имуществена санкция по чл. 126а, ал. 5, т. 2 ЗРТ. В настоящия случай отговорността на дружеството е ангажирана от С. заради това, че не е уредило авторските права за произведенията, звукозаписите и т.н., включени в разпространяваните програми, т.е. относно вторичното ползване на права. Съгласно чл. 40а, ал. 2, т. 2 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПВСП) министърът на културата създава и поддържа публичен регистър на организациите за колективно управление на авторски права по чл. 40 от същия закон. След извършена служебна проверка се установи, че на електронната страница на Министерството на културата http://mc.government.bg/page.php?p=52&s=456&sp=0&t=0&z=0 е публикуван регистър, в който са включени: М., П., Т., Ф., КОПИ БГ, ЕАЗИПА, Р. БГ И А.. В разглеждания случай от дружеството-касатор е представен единствено договор от 17.01.2012 г. сключен с П., по силата на който е получило разрешение за препредаване в електронна съобщителна мрежа (по кабел/в I. среда) на територията на РБ на звукозаписи и записи от музикални аудио-визуални произведения, ведно с включените в тях записани изпълнения, т.е. с този договор са уредени правата по чл. 76-78 и чл. 85-88 ЗАПСП. За да бъдат уредени и авторските права на останалите носители на права, като например режисьори, автори на музика и т.н., е било необходимо да бъдат сключени договори и с другите две сдружения от публичния регистър на Министерството на културата, които управляват тези категории права, а именно М. И Ф.. Предвид това и с оглед на обстоятелството, че [фирма] не е представило доказателства за сключване на горепосочените договори може да се направи обоснован извод, че правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора за неизпълнение на вменените му с разпоредбата на чл. 125в, т. 2 ЗРТ задължения.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2 АПК , вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН Административен съд София - град, в настоящия касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 14651 от 2013 г., решение от 06.01.2014 г. на Софийски районен съд, НК, 101-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.
ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1. 2.